

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113226288
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113226288.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Martinom Baranom v právnej veci žalobcu: Raiffeisenbank a.s., so sídlom Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, Česká republika, IČO: 49240901, zastúpeného: Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanému: X. Š., O.. XX.XX.XXXX, toho času na neznámom mieste, zastúpeného v konaní opatrovníkom B. O., súdnou tajomníčkou Okresného súdu X. O. Z., o zaplatenie 43.545,10 Kč, takto

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 43.545,10 Kč a úrok z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 43.545,10 Kč za obdobie od 27.09.2012 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

z a m i e t a žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom zmluvného úroku,

žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 101,50 Eur na zaplatenom súdnom poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 213,94 Eur na účet jeho právneho zástupcu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 11.09.2013 sa domáhal žalobca zaplatenia sumy 43.545,10 Kč, zmluvného úroku vo výške 25,08 % ročne zo sumy 43.545,10 Kč, za obdobie od 27.09.2012 do zaplatenia ako aj úroku z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 43.545,10 Kč za obdobie od 27.09.2012 do zaplatenia. Predmetný nárok uplatnil zo zmluvy o vydaní kreditnej karty, z ktorej bola žalovaným vyčerpaná suma 41.488,03 Kč, pričom na jednotlivých platbách bolo zaplatených 2.937,66 Kč. Keďže úver nebol riadne splácaný, došlo k jeho zosplatneniu ku dňu 26.07.2013. Uplatnená suma tak predstavuje kapitalizovaný úrok z omeškania od uvedeného dátumu, kapitalizovaný úrok, nesplatenú istinu ako aj poplatky za výbery v hotovosti v bankomatoch a upomienky odpočítaných došlých platieb.

Nakoľko sa súdu žiadnymi dostupnými prostriedkami nepodarilo zistiť pobyt žalovaného, bol mu ustanovený opatrovník podľa § 29 ods. 2 O.s.p. Opatrovník žalovaného sa vo veci nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, všeobecných obchodných podmienok, žiadosti o vydanie kreditnej karty, zmluvy o vydaní kreditnej karty, súhrnného výpisu z účtu kreditnej karty, prehľadu úrokových sadzieb, okamžitej splatnosti kreditnej karty ako aj ostatného spisového materiálu, pričom bol zistený tento skutkový stav:

Na základe žiadosti o vydanie kreditnej karty bola žalovanému vydaná kreditná karta dňa 08.03.2012 na základe žiadosti poskytnutej telekomunikačnými prostriedkami s certifikačným kódom. Požadovaný úverový limit činil 42.000,- Kč s dohodnutou úrokovou sadzbou pre bezhotovostné transakcie 18 % ročne

a pre transakcie pre výber z bankomatov 22,68 % ročne. Splátky úveru mali byť splácané inkasom z účtu vo výške 100 % aktuálneho úverového limitu karty. Ako vyplýva z výpisu z účtu kreditnej karty, z tejto bolo od 16.03.2012 do 07.04.2014 vyplatené 41.488,03 Kč, pričom došlo k splateniu sumy 2.937,66 Kč. Následne podaním zo dňa 19.09.2012 bola vyhlásená okamžitá splatnosť kreditnej karty pre nespĺcanie dlžnej sumy. Do vyhlásenia okamžitej splatnosti kreditnej karty boli vyčíslené nesplatené úroky vo výške 1.083,17 Kč a úroky z omeškania vo výške 1.891,56 Kč, poplatky za výber v bankomatoch činili 2.020,- Kč a platby zo strany žalovaného 2.937,66 Eur.

V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I.) čl. 4 „Rozhodné právo pri absencii voľby“, bod 1. b/ pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8 zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb.

Podľa § 497 Obchodného zákonníku smlouvou o úveru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 498 Obchodného zákonníku strany mohou určit peněžní prostředky, jež jsou předmětem smlouvy, i v jiné než české měně, pokud to není v rozporu s devizovými předpisy. Pokud se strany nedohodnou jinak, je dlužník povinen vrátit peněžní prostředky v měně, v níž mu byly poskytnuty, a v téže měně platit úroky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníku dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

Zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania je zároveň potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu opäť podľa českej právnej úpravy konkrétne Občanského zákonníku v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Konkrétne podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Podľa § 52 ods. 2 OZ dodavatelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ spotřebitelem je fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Predmetom zmluvy bol spotrebiteľský úver. Ten je upravený zákonom č. 321/2001 Sb. o některých podmínkách zjednávaní spotřebitelského úveru. Opäť je potrebné vychádzať zo znenia zákona účinného v čase uzavretia zmluvy.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd považoval za dôvodné upravenej žalobe vyhovieť okrem doby, do ktorej má žalovaný platiť zmluvné úroky. Žalobca ho totiž žiadal priznať až do zaplataenia úveru. Podľa názoru súdu však platenie zmluvného úroku možno požadovať len do dohodnutej splatnosti úveru t.j. v danom prípade ako to bolo uvedené v úverovej zmluve. V tejto zmluve nebol daný pevný termín splatnosti, nakoľko k splácaniu malo dôjsť zrážkou z účtu žalovaného vo výške 100 % úveru. Ak si teda účastníci úverovej zmluvy dohodnú úverové obdobie, potom veriteľ má nárok na odplatu teda úroky len za dohodnuté úverové obdobie. Po tomto období totiž veriteľovi vzniká nárok len na úroky z omeškania, ktoré majú sankčný charakter. Výška úrokov z omeškania v občianskoprávných sporoch je pritom limitovaná nariadením vlády ČR č. 142/1994 Sb. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania a to vrátane ich navýšenia o úroky z úveru je tak v rozpore so zákonom a ak by v tomto smere existovalo aj zmluvné dojednanie účastníkov, súd by ho musel vyhodnotiť ako neplatné pre rozpor so zákonom s poukazom na § 39 OZ. Uvedený právny názor vyslovil Krajský súd v Prešove v rozsudku 6Co 182/2011 zo dňa 18.9.2012. na jeho podporu možno poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Obo 143/98, v odôvodnení ktorého Najvyšší súd zdôraznil, že dohodnuté úroky z poskytnutých úverových prostriedkov patria len do splatnosti jeho dlhu. Podobne možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR IV. US 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, ktorý odmietol sťažnosť veriteľa v tomto smere ako neopodstatnenú. Tá sa týkala rozsudku Okresného súdu v Prešove č.k. 29C/131/2011-127 a rozsudku Krajského súdu v Prešove 1Co/30/2012-145 zo

dňa 30.5.2012. Súd v nich vyslovili názor, že pri zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu v podobe úrokov z úveru a úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie Krajského súdu bolo zjavne neodôvodnené resp. také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

Z obsahu spisu bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o vydaní kreditnej karty, z ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky v prospech žalovaného. Tento nesplácal riadne svoj dlh, preto súd ho považoval za právne dôvodné zaviazať na zaplatenie sumy 43.545,10 Kč, ktorá po zostáva z vyššie uvedených položiek. Súd tiež priznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania, nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich peňažných záväzkov, a to dňom 27.09.2012, pričom výška úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb. v platnom znení, odôvodňuje priznanie úroku z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 43.545,10 Kč.

Pokiaľ sa týka zamietnutého návrhu, tento bol zamietnutý v časti o splatenie zmluvného úroku, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 3 O.s.p., keď súd priznal žalobcovi právo na plnú náhradu trov konania, nakoľko jeho neúspech bol len v pomerne nepatrnej časti. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 101,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 213,94 Eur. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie návrhu na súd po 81,33 Eur, k čomu je nutné pripočítať 2x režijný paušál vo výške 7,81 Eur za tieto úkony v roku 2013 a po zvýšení o DPH vo výške 20 % tieto trovy činia 213,94 Eur. Súd nepriznal ďalšie trovy v súvislosti s doplňujúcimi vyjadreniami zo strany žalobcu ani účasťou na pojednávaní, nakoľko tieto trovy neboli účelné. Bolo povinnosťou právneho zástupcu žalobcu, aby predložil na súd žalobu spolu s prílohami, teda aj s vyjadreniami, ktoré by špecifikovali nárok, preto ďalšie úkony, ktoré vo veci boli vykonané, neboli účelne vynaloženými úkonmi právnej služby, včítane účasti na pojednávaní dňa 29.05.2015, vzhľadom na charakter prejednávanej veci. V danom prípade súd rozhoduje na základe listinných dôkazov, ktoré majú byť predložené do spisu žalobcom, nakoľko dôkazné bremeno je na jeho strane a nejedná sa o typ sporu, kedy by mohla byť považovaná osobná účasť advokáta za účelnú, hlavne v prípade, ak zo spisu vyplýva skutočnosť, čo je známa aj žalobcovi, že žalovaný je zastúpený v konaní opatrovníkom, nakoľko jeho pobyt nie je súdu známy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 O.s.p.

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolania.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.